

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 14 Lipca v. s. 1830 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 1 lipca.

Dnia dzisiejszego, jako w dzień najuroczystszy i najradośniejszy Wysokich Narodzin NAYJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEY JEYMOŚCI, w *Peterhoffie*, w cerkwi pałacowej, o godzinie 11 zrana, odbyły się dziękczynne do Pana Boga modły, w obecności NAYJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA, ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI: NASTĘPCY TRONU, WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA, ICH KRÓLEWSKICH WYSOKOŚCI: Xięcia NASTĘPCY TRONU Szwedzkiego, i Xięcia Karola Pruskiego, oraz Jenerała Marszałka Polnego, Hrabi *Paskiewiczza Erywańskiego*, Członków Rady Państwa, PP. Ministrów, Senatorów, Jenerałów, Urzędników Dworu, i wszystkich, obojey płci, znakomitszych osób, które, po skończonem nabożeństwie, miały szczęście składać swoje powinszowania NAYJAŚNIEJSZYM PAŃSTWU. Wieczorem, w appartamentach pałacu, była publiczna maskarada dla szlachty i kupców, ogród zaś i sadzawki były wspaniale oświecone; 200,000 różnobarwnych lamp szklanych czyniły widok nader czarujący. Tak wielkiego publiczności mnóstwa, jakie w dniu tym zgromadziło się w *Peterhoffie*, nigdy jeszcze nie było przykiadu. (G. S. P.)

Przez najwyższe rozkazy dzienne, w *Alexandryi* pod *Peterhoffem* 25 czerwca wydane.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, najwyższy raczył rozkazać: półkom 3ciey i 4tey dywizyi ułanów, nazywać się oddział półkami ułanów *ukraińskich*: 1mu ukraińskim ułanów, 2mu nowoarchangielskim ułanów, 3mu nowomirgorodzkim ułanów, 4mu elizawetgradzkim ułanów; ułanów *bugskich*: 1mu bugskim ułanów, 2mu odesskim ułanów, 3mu wozneseńskim ułanów, 4mu olwio-polskim ułanów.

Dnia 28 czerwca, CESARZ JEGOMOŚĆ, obywatelski stojąc w porcie kronsztackim eskadrę, oświadcza zupełne Swoje za czystość i porządek zadawolenie: Naczelnikowi morskemu sztabu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Jenerał-Adiutantowi, Xięciu *Menszikowi*, Wice-Admirałowi *Hameltonowi*, Kontr-Admirałom: *Rudniewowi*, *Łazarewemu*, *Kandlerowi* i *Butakowemu*, oraz wszystkim PP. Sztabu i Ober-officerom; a rangom niższym darując: tym, którzy wrócili z morza *Szódziemnego*, po dwa ruble na każdego, innym zaś po rublu; a wszystkim w ogóle po funcie mięsa i po porcyi wólki, na każdego.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ oświadcza szczególne Swoje zadawolenie Kontr-Admirałowi *Łazarewemu*, i okrętow Dowódcom: Kapitanom 1szej rangi: okrętu *Azow*, *Chruszczewowi*; okrętu *Cesarz Alexander 1*, *Suszczowi*, i okrętu *Kulm* *Łazarewemu* 1mu; Dowódcom fregat, Kapitanom 2giey rangi: fregaty *Konstanty*, *Baranowemu*; *Maria*, *Iszkarinowi*; *Alexandra*, Kapitanowi-Porucznikowi *Boilie*, oraz korwetty *Nawaryn*, Kapitanowi Porucznikowi *Nachimowi*, za wzorowe tych statkow urządzenie.

Oprócz tego, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ oświadcza szczególne uznanie Swoje Głównemu portu Kronsztackiego Dowódcy, Wice-Admirałowi *Rożnowemu*, za wyborny stan, w którym NAYJAŚNIEJSZY PAN znalazł statki, stojące w porcie. (G.S.P.)

Wykreślają się z listy rang zmarli: w *Kawalerji*, Naczelnik 3ciey dywizyi ułanów, Jenerał-Porucznik *Stałypin* 1szy; w *Armii*, Prezydent

Audytorjatu polnego 2giey armii, Jenerał-Major *Wółkow* 3ci; w *piechocie*, Dowodzący odwodami, 5go karabacierów półku Półkownik *Worobjew* 2gi.

Zostali mianowani: w *piechocie*, Orszaku JEGO CESARSKIEY MOŚCI Jenerał-Major Xiążę *Dołhoruki* 3ci, Jenerał-Adiutantem przy NAYJAŚNIEJSZYM CESARZU; w *kawalerji*, Dowódca 2giey brygady dywizyi ułanów wojsk polskich, Jenerał-Brygady, JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ Xiążę *Adam Wirtemberski*, Jenerał-Adiutantem przy JEGO CESARSKIEY MOŚCI, z zostawieniem przy dawniejszym obowiązku. Zostający przy Naczelniku 2giey kiryssyerów dywizyi, Jenerał-Major *von Engelhardt* 4ty, Dowódcą wojska Kozaków orenburskich, z liczeniem się w *kawalerji*, na mieyscu Półkownika *Timaszewa*.

Za odznaczenie się w służbie są mianowani: na *flocie*, Dowódca 7go floty ekwipażu Kapitan 2giey rangi, *Bohdanowicz*, Kapitanem 1szej rangi, ze starszeństwem nad równnikami, oraz z naznaczeniem na Dowódcę 17go floty ekwipażu i okrętu *Emheyten*.— Siódmego floty ekwipażu Kapitan 2giey rangi *Epanczin*, Dowódcą tegoż ekwipażu, z zostawieniem Dowódcą okrętu *Alexander-Newski*. (G. S. P.)

Przez najwyższy dyplom pod dniem 1 lipca, Jenerał-adjutant, Jenerał-piechoty, *Sukin* 1szy, udarowany brylantowanymi znakami orderu s. *Alexandra Newskiego*.

Jenerał-Kommissarz Wojenny, Głównego Sztabu J. C. M. Jenerał-major, *Linden* 1szy, imianowany Kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2rey klasy wielkiego krzyża. (R. I.)

Wiadomość urzędowa.

W pierwszych dniach czerwca, *Sewastopol* był świadkiem wypadku, równie okropnego, jak niespodziewanego.

Pomimo czynne Rządu środki niedopuszczenia na półwysep *Krymu* morowej zarazy, która grassowała w południowo-europejskich prowincjach tureckich, przeszła do *Bessarabii*, a nawet dosięgła miasta *Odessy*; konieczna potrzeba ciągłych komunikacyi portu *sewastopolskiego* z wojskami, które się znajdowały za *Dunajem*, zaniosta ją była sposobem niedostrzeżonym i do *Sewastopola*; stanowcze atoli środki, użyte przez Zwierzchność mieyscową, nie tylko celem wstrzymania, lecz i całkowitego zapobieżenia tej klęsce, niezwłocznie okazały pożądany skutek. W końcu maja, miasto i kilka jego przedmieść były już wolne od kordonu; w jedney tylko, tak nazywaney wsi *Okrętowej* mieszkańcy, po większej części odstawni matkowie i niższych rang służący floty, odbywali ostatni termin kwarantanny, który także miał się wkrótce skończyć.

Jakkolwiek zbawieniami są w ogólności kwarantannowe środki, jednakże lud prosty, jeżeli nie widzi mnóstwa ofiar morowej zarazy, popolicie nie wierzy iey bytności, a środki owe zawsze poczytuje za jakiś zbyteczny i chciwości ucisk.

Kilką dni pierwey przed zupełnem upłynieniem odbywanego przez mieszkańców wsi *okrętowej* terminu kwarantannowego, nagle się ukazała w niej śmiertelność, uznana za skutek mo-

rowey zarazy. Na mocy rozporządzenia C. we-
go Woennego Gubernatora, Jenerała-Adiutanta,
Statypina, zostali wysłani medycy, w celu zre-
widowania i pogrzebienia ciała iedney zmarłej
kobiety; lecz inne niewiasty nie dopuściły ich do
tego. Podobne nieposłuszeństwo zasło i ze stro-
ny innych tej wsi mieszkańców, gdy im ogła-
szany był rozkaz, względem wyprowadzenia kil-
ku rodziny do obozu, celem zupełnego ich mie-
szkań oczyszczenia. Wszystkie Zwierzchności
przekonywania o konieczney tego środka potrze-
bie zostały daremnemi, a dnia 5 czerwca, o go-
dzinie 7 wieczorem, za uderzeniem na gwałt, po-
wstał bunt, we wsi i w mieście, w iednymże
czasie. Buntujący się żądali niewątpliwego ich u-
wolnienia zpod kordonu kwarantannowego, i o-
tworzenia kościołów; rzucili się do środka mia-
sta, i unoszeni wściekłym gniewem, zamordowali
Woennego Gubernatora, Jenerała *Statypina*, kwar-
rantannowego Inspektora, Radcę Kollegialnego
Stullę, Dowódcę brygady, Półkownika *Worobje-
wa*, oraz Komisarza *Stiepanowa*; zburzyli domy
i zrabowali majątek urzędników kwarantanno-
wych i policyjnych, którzy śmierci unikli iedy-
nie ucieczką do północney fortyfikacyi i na okrę-
ty; wreszcie, przez całą noc, dopuszczając się
licznych gwałtów, uspokoiłi się nie pierwey, iak
za nastaniem dnia. Chociaż ilość byłych naów-
czas w *Sewastopolu* woysk, mogłaby nawet po-
wściągnąć szalenstwo buntowników; lecz że nie o-
trzymały należytych w tej mierze rozkazów, a
nadto, że się nie znaydowała przytym większa
część głównych Zwierzchników: zostawały więc
w zupełney bezczynności. Szczęściem atoli, ze-
wnętrzny kordon kwarantannowy był uprzednio
tak wzmocniony, iż żaden z mieszkańców miasta
przezeń nie przeszedł.

Na pierwszą o tym nieszczęśliwym wypad-
ku wiadomość, zaraz przybył do *Sewastopola*,
rzeczywisty iego Woenny Gubernator, Admirał
Greyg, a wnet potem i Noworosyjski Jenerał-
Gubernator, Hrabia *Woroncow*. Chociaż, dnia 4go,
iż wszystko było uspokojonem, tak, że i kom-
mendy robocze zaymowały się podawnemu swe-
mi obowiązkami; lecz użyte przez nich środki
stanowcze, wszędzie zaprowadziwszy zupełną spo-
koyność, usunęły wszelką obawę względem pow-
stania nanow podobnych zamieszkań. W tymże
czasie przedsięwzięto, iakie tylko można było, środki
tak zachowania zdrowia miejscowych mieszk-
kańców *Sewastopola*, iako i zapobieżenia prze-
chodzeniu zarazy morowej do innych miejsc pół-
wyspu.

Gdy o tém doniesiono CESARZOWI JEGOMOŚCI,
NAYJAŚNIEJSZY PAN raczył na y wy że y włożyć
na Noworosyjskiego Jenerała-Gubernatora, Hra-
bię *Woroncowa*, obowiązek, tak dokładnego wy-
śledzenia powodowych przyczyn byłego buntu,
iako też oddania pod sąd, i nawet samego uka-
rania, winnych. Dla tego, ustanowioną w *Sewa-
stopolu* została oddzielna śledcza Kommissya, któ-
rę czynność, pomimo krótkości czasu, odbywa
się z wielkim pośpiechem: gdyż nie tylko odkryto
iż istotne przyczyny buntu, lecz nawet kilku
zpomędzy głównych iego sprawców zostaje w rę-
ku Rządu. (G. S. P.)

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 17 lipca.

Królewsko - Alexandrowski Uniwersytet, z
końcem rocznego nauk wykładu, odbył w dniu
onegdayszym zwykłe posiedzenie publiczne, świę-
cone pamięci uozonych Polaków. Dziekan Wy-
działu Prawa i Administracyi, zastępując nieobec-
nego Rektora, związła przemową zagał to posie-
dzenie, a Professor Doktor *Janikowski* czytał ży-
wot *Franciszka Dybka*. Uwieńczenie rozpraw ce-
lujących i ogłoszenie zadań przyszłorocznych za-
kończyło uroczystość.

— Dnia 14 b. m. odbyło się uroczyste założenie
fundamentow nowego więzienia inkwizycyjnego
przy ulicy Pawiey i Dzielney. JW. Minister Spraw
Wewnętrznych i Policyi *Mostowski*, Radcy Sta-

nu: *Sumiński*, *Woyda* i *Rembieliński*, Referenda-
rze *Skarbek* i *Zamoyski*, i wielu Urzędników
Kommissyi Spraw Wewnętrznych byli tam przy-
tomni. Po podpisaniu protokołu na pergaminie,
przez osoby do Komitetu trudniącego się budo-
włą należące, takowy wraz ze wszystkimi pisma-
mi peryodycznymi, dnia tego w stolicy wysłtemi,
afiszami teatrow i widowisk każdego rodzaju, mo-
netą polską kurs mającą, włożono do puszki i
marmurową tablicą ze stosownym napisem nakry-
to. JW. Minister zamurował pierwszą cegłę, a za
nim wszyscy obecni z pierwszych Urzędników.

— Doświadczenie z dwóch poprzednich lat, wka-
zało potrzebę ustanowienia krótszego terminu, do
odbycia targu głównego na wełnę w *Warszawie*,
w celu zbliżenia wzajemnego, między producen-
tami a kupującymi, porozumienia się; tegoroczny
targ przeto począwszy dnia 18 z. m. trwał tylko
dni cztery. Wełny dowiezioney było cetnarow
11,878 funtow 40. Gdy iednak tą razą, wcześniej
przed targiem, nadeszło wiele wełny, którą w cią-
gu targu przedano; uważając przeto wełnę tę, iak-
ko na targ główny dowiezioną, uczyni, podług
zebranych przez Deputacyą wiadomości, ogół weł-
ny na tegorocznym targu, przeszło 12,000 cetnar-
row, nie licząc w to przez Bank na dawniejszych
targach zakupioney. Zwawo odbywało się tą razą
kupno, i z całej ilości, dostawioney na targ weł-
ny, ledwie 150 cetnarow w ciągu istniejącego
targu nie sprzedano, które iednakże później rów-
nie sprzedane zostały; a nawet w miarę przy-
bytych kupujących, tak krajowych fabrykantów,
iako i zagranicznych spekulantów, znacznieszą
daleko nad dowiezioną ilość wełny, byłoby mo-
żna pozbyć po cenach zwyczajnych. Ceny, iakie
u nas na tegorocznym targu doświadczano, są na-
stępujące: Najcieńszą płacono po 100 do 125 ta-
larow. Następne gatunki cienkiey wełny płacono
od 80 do 100 talarow. Wełny cienkie nale-
życie wymyte sprzedawano od 45 do 60 talarow.
Wełny poprawne od 36 do 45 talarow. Zupełnie
ordynaryyne od 28 do 36 talarow za cetnar cięż-
ki 128 funt. wagi polskiej ważący. Tym sposo-
bem wełny, w gatunkach cienkich i średnich,
otrzymały prawie zesłoroczne ceny; wełny zaś
w ordynaryynych gatunkach 10 do 15% wyższe,
które także równe są cenom, na targach zagra-
nicznych, iako to: w *Berlinie* i *Wrocławiu* osią-
gniętym. Zbawienne skutki okazały się, z zarzą-
dzonego przez Kommissyą Rządową Spraw We-
wewnętrznych i Policyi rozesłania w kraj Sortye-
rów, którzy nietylko owczarnie rozklassyfikowa-
li, ale oraz wskazali właścicielom gromad sposób
mycia owiec, i sortowania wełny na właściwe ga-
tunki. Deputacya z przyjemnością doniesć może
Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i
Policyi: że skutkiem takowey czynności, i przy-
łożeniem się obywateli, wełny na tegorocznym tar-
gu, były w ogólności lepiej wymyte i rozgatum-
kowane.

— JW. Hrabia *Dybiez Zabalkański* Feldmar-
szatek, wracając ze *Szlązka*, onegdaj przybył do
Warszawy. Mieszka w Zamku Królewskim; ma
przez kilka dni zabawić. Hrabia *Jan Zamoyski*
onegdaj przybył ze *Stambułu*.

RAPPORT RADY STANU

(Ciąg dalszy.)

F. Opłaty stęplowe.

Dochód z tego źródła ocenio-
ny był od Budżetu w roku
1824 w summie . . . . zł. 2,000,000 gr. —
a w latach następnych, to
jest w roku 1825 — 1826 —
1827 — 1828 po zł. 2,200,000—
czyli łącznie . . . . — 8,800,000 — —

W ogóle więc podług Bud-
żetow z pięciu lat minionych
spodziewano się dochodu z o-
płaty stęplowey . . . . zł. 10,800,000 gr. —
rzeczywiście zaś pobrano:
w roku 1824 . zł. 2,501,835 gr. 4
— 1825 . — 2,420,142 — 15

— 1826	— 2,251,886 — 1
— 1827	— 2,524,082 — 9
— 1828	— 2,342,171 — 12

Łącznie . . . . . zł. 12,20,117 gr. 11

a zatem wpłynęło więcej . zł. 1,220,117 gr. 11

a w stosunku wpływów z

pięciu lat poprzednich wy-	— 9,309,753 — 2
noszących	
również więcej	— 2,710,364 — 9

Jakkolwiek ściśle wykonywanie prawa o opła-
tach stęplowych nie przestało być przedmiotem
szczególnej troskliwości Komisji Rządowej
przychodów i Skarbu; dochody jednak z te-
go źródła oczekiwane, acz wyższe od pozyski-
wanych w latach poprzedzających, nie stanęły ie-
szcze na właściwym stopniu. Działania Władz
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, z pomy-
ślnych dla kraju owoców powszechnie uznane,
przyczyniają się do zmniejszenia dochodów stę-
plowych.

Liczba niszczących strony prywatne proces-
sów, jest mniejszą; zatem poszło, że i sprzedaż
papieru stępla kosztów sądowych, nie przynosi ta-
kich jak dawniej korzyści. Lecz to niżenie się
dochodu publicznego, jest tu usprawiedliwione
przyczynami, które zkażądają naysmyślniejsze
sprowadzić dla kraju owoce.

G. S ó l.

Dochód ten oceniony był do Budżetów, a
mianowicie:

w roku 1824 w summie zł. 16,403,104 gr. 21	
— 1825 — — — 16,403,104 — 21	
— 1826 — — — 16,403,237 — 21	
— 1827 — — — 16,403,284 — 21	
— 1828 — — — 16,403,426 — 21	

W pięciu zatem latach miało

przyniesć w ogóle	zł. 82,016,158 gr. 15
w ciągu zaś tych lat pobrano, a w szczególności:	
w roku 1824	zł. 15,804,751 gr. 4
— 1825	— 16,173,762 — 11
— 1826	— 16,082,252 — 26
— 1827	— 16,627,895 — 20
— 1828	— 16,783,504 — 17

Łącznie . . . . . zł. 81,472,166 gr. 18

mniej . . . . . — 545,991 — 27

w stosunku jednak wpły-
wów z pięciu lat poprzednich

wynoszących	— 53,712,373 — 14
pobrano więcej	— 27,759,793 — 4

Jakkolwiek corocznie podnosi się dochód ze
sprzedaży soli, nie odpowiedział on przecież w
pierwszych trzech latach zamierzeniu Budżeto-
wemu.

Ustanowione po nad granicą w Austrii i
Prussach składy solne, sprzedające wyłącznie sól
do Królestwa Polskiego za znacznie niższą cenę,
sprzyjały potajemnemu iey naprowadzeniu, i dzia-
ły na niżenie sprzedaży w magazynach kraju
tutejszego.

Staraniem Władz właściwych wyjednane u
Rządów ościennych rozporządzenia, przyczynę
powyższą w części usunęły, a wzrost dochodów
w ostatnich dwóch latach, jest tego oczywistym
skutkiem. Przylém środki przedsiębrane do za-
pobiegania przemytom celnym, zastąpiły od-
zmniejszenia się i dochody solne.

Zawarte w roku 1825 umowy, o dziesięcio-
letni przewóz soli, ze składów i warzelniz zagra-
nicznych do magazynów krajowych, oprócz wie-
lu dogodności ułatwiających administrowanie tą
ważną częścią dochodów publicznych, nową skar-
bowi nastęrczyły korzyść, w porównaniu z daw-
niejszemi czyniącą rocznie zł. 145,713 gr. 17.

W zamiarze zapewnienia krajowi korzyści,
jakie mu obiecuje źródło wody słoney w *Cie-
chocinku*, po przygotowaniu planow i kosztory-
sow, zastosowanych do zagranicznych poprawnych
warzelniz, wniesione zostały przy źródle rzecz-
nym, za naysmyślniejszym upoważnieniem, obszerne za-
budowania.

Wykończenie zaś zakładu tego, dopiero

w roku bieżącym spodziewane, dla wielu przewa-
żnych przyczyn spóźnione zostało.

Trudność nabycia msteryałow, budowlan-
nych, w Obwodzie Kujawskim znaioma, brak zu-
pełny robotników, z przyczyn wnoszący się bli-
sko twierdzy Toruńskiej, potrzeba zamówienia i
sprowadzenia z za granicy machin parowych do
dźwigania wody, na sążnie, tudzież panwi żelaz-
nych do warzelniow, trudność nakoniec nabycia
ciercia, wycięcia, związania, i przywiezienia go z
odległych miysc do *Ciechocinka*, wszystko to ra-
zem wzięte tamowało pożądaną pośpiech.

II. Tytuł i Tabaka.

Zapewniony Skarbowi corocznie w summie
zł. 1,350,000 z tego źródła do-
chod, pobrany był w zupeł-
nej ilości i przyniosł w pier-
wszych czterech latach . zł. 5,400,000 gr. —

Skutkiem zaś umowy o	
administracją tego dochodu na	
lat 6 w roku 1827 zawartej,	
a od 1 sierpnia 1828 roku po-	
czątek biorącej, dochód z tego	
źródła o zł. 412,000 rocznie się	
powiększył, i przyniosł w ro-	
ku 1828	— 1,516,666 — 20

Czyli w ogóle w pięciu lat-
tach przeszłych . . . . . zł. 6,916,666 gr 20

Dochód zaś ten porów-
nany z wpływami z pięciu lat
poprzednich wynoszącemi . — 5,874,250 — —

Okazuje się byđ wyższym o zł. 1,042,416 gr 20
oprócz wyższej summy dzierżawney, iak się to
wspomniało, zapewnioną została Skarbowi korzyść
i z przewyżki, iaka nad liczbę funtow za pod-
stawę do nowego układu przyjętą, sprzedaną co-
rocznie byđ może.

Do spieniężonych w pięciu latach tytoniow
i tabak, wchodzi większa część wyrobionych w
krajowych fabrykach, z liścia krajowego; iakoż
plantacye onego były przedmiotem troskliwości
władzy Skarbowey, z nich zakupiono do fabryk
administracji:

w roku 1824 cetnar. 21,079 ⁴³ / ₁₀₀ za zł. 560,062 g. 13	
— 1825 — — — 31,561 ¹⁸ / ₁₀₀ — 361,711 — 10	
— 1826 — — — 17,964 ¹⁸ / ₁₀₀ — 491,461 — 1	
— 1827 — — — 26,415 ¹⁸ / ₁₀₀ — 701,672 — 16	
— 1828 — — — 25,392 ¹⁸ / ₁₀₀ — 694,991 — 12	

Co w średniem prze-
cięciu, daie na rok ce-
tnarow . . . . . 24,471 — 661,979 — —

*Loterya, poczta, mennica, dochody z mostów,
kar i wszelkie inne przypadkowe.*

Z różnych tych źródeł miało wpłynąć:

w roku 1824	
Podług Budżetu . zł. 2,508,181 gr. 18	
wpłynęło . . . . . zł. 2,594,235 gr. 3	
więcej zatem . . . . . zł. 86,053 gr. 15	
w roku 1825	
Miało wpłynąć . . . . . — 1,557,646 — 13	
wpłynęło . . . . . — 1,286,687 — 19	
mniej zatem . . . . . — 270,958 — 24	
w roku 1826	
Miało wpłynąć . . . . . — 1,692,509 — 21	
wpłynęło . . . . . — 1,244,877 — 29	
mniej zatem . . . . . — 477,631 — 22	
w roku 1827	
Miało wpłynąć . . . . . — 1,498,232 — 18	
wpłynęło . . . . . — 1,575,601 — 23	
więcej zatem . . . . . — 77,369 — 5	
w roku 1828	
Miało wpłynąć . . . . . — 1,518,284 — 3	
wpłynęło . . . . . — 1,600,483 — 6	
więcej zatem . . . . . — 82,235 — 3	

W ciągu zaś lat pię-
ciu miało wpłynąć po-
dług Budżetu . . . . . — 8,774,818 — 13
wpłynęło istotnie . . . . . — 8,301,885 — 20
a zatem mniej . . . . . — 472,932 — 23
a w porównaniu z
wpływem z pięciu lat

poprzednich wyno-
szącym . . . . . — 8,710,514 — 28
Podobnież mniej . . . — 408,629 — 8
Zmniejszenie to nie jest rzeczywistym uby-
tkiem dla Skarbu.

Nadmieniono wyżej już o skutecznym podziale źródeł percepty publiczney na wchodzą-
cą do kas Skarbowych, i na pobieraną przez kassy pod zarządem innych władz będące. Skutkiem tej zasady wynikło, że dochód z pocz-
ty dawniej brutto zamieszczony, rozdzielony zo-
stał: na fundusz do utrzymania służby pocztowej
potrzebny, i na przewyżkę od wydatków tych po-
zostającą.

Gdy zaś pierwsza z nich została w użyciu
władzy pocztowej pod nadzorem Kommissyi Rzą-
dowej Spraw Wewnętrznych, a drugą tylko po-
liczono na dochód Publicznego Skarbu, już więc
summa dochodów pocztowych zł. 1,147,927 gr. 17
na wydatki poczty przeznaczona, od r. 1825 prze-
stała numerycznie tego tytułu w rachunkach skar-
bowych powiększać.

Mimo tego wszakże dochód ze źródeł niniey-
szym tytułem objętych, w latach ostatnich rze-
czywiście był wyższym, a mianowicie:

Z loteryi, przez wypadek losu, i przez ko-
rzystniey w roku 1826 na lat sześć zawartą umo-
wę, o dzierżawę Loteryi Klassycznej, na której
Skarb zł. 120,000, rocznego wyєднаł zwiększenia.

Z poczty przez rozwinięcie się nowych in-
stytucy w kraju, wzrost fabryk, a przez to oży-
wione stosunki wewnętrzne i zewnętrzne, tudzież
przez niektóre ulepszenia w manipulacyi i kon-
trolli.

Z kar zaś, i innych dochodów przypadko-
wych, przez przejście na etat Skarbowy, kar Są-
dowych, Policcyjnych i Administracyjnych.

Załączone przy zdaniu sprawy niniejszém
obrazy, podają ze źródeł tytułu tego znaczną za-
ległość; pochodzi to stąd, że pobor tych rozdzo-
bionych należności, od osób zmieniających czę-
sto miejsce zamieszkania, i najczęściej uboższych,
znacznym podlega trudnościom.

Inne zaś źródła w tym tytule objęte, iako
to: dochód z mostu i dochód z mennicy, ani na po-
mnożenie, ani na zmniejszenie wpływu nie działały;
pierwszy bowiem z mostu pod *Warszawą*, był
corocznie w jednostajney summie zł. 60,000, przez
Urząd Muniycpalny do Skarbu wnoszonym. —
Drugi zaś pochodzący tylko z szczyptych zyskow,
iako z wybijania pieniędzy, i wyrzynania pie-
częci, i stępli dla mennicy prawo zostawio — nie
jest na teraz źródłem zasilającem dochody Skar-
bowe, lecz służy jedynie na utrzymanie samey-
żé mennicy, a przewyżka, jeżeli od wydatkow ia-
ka pozostaje, powiększa stan iey majątkowy, z
którego mennica zakupując potrzebne metale, i
na pieciądze one przerabiając, utrzymuje się bez
nakładow Skarbu.

Przez ciąg pięciu lat minionych, mennica
wybiła:

w złocie	zł.	62,000 gr.	—
w srebrze	—	3,836,561	— 5
w miedzi	—	549,244	— 15
Łącznie	—	4,448,005	— 20

Stan zaś iey majątkowy w
końcu roku 1823 wynoszący . . . . . — 322,676 — 1

Z końcem roku 1828 do-
szedł do . . . . . — 453,883 — 16

(Dalszy ciąg nastąpi.)

FRANCYA.
Paryż dnia 3 lipca.
(z Gazety Warszawskiej.)

Oto są trzy rapporta admirała *Duperré* do
Ministra morskigo:

„Na okręcie liniowym *Provence* w zatoce
Sidi-Ferruch d. 23 czerwca. Łaskawy Panie! Od
czasu piąta mego pod d. 19 b. m. w którym mia-
łem zaszczyt donieść JW. Panu o korzyściach, od-
niesionych nad nieprzyjacielem przez wojsko wy-
prawy, zajmuje też wojsko stanowiska, które o

dwie małe mile od pół-wyspu i blisko na pół dró-
gi między *Torre-Chica* i *Algierem* opanowało. A-
by się posunąć, czeka tylko na konie i żywność,
która przybędą na dwóch ostatnich oddziałach stat-
ków przewozowych. Wyptęły one d. 18 z *Palma*,
teraz już je widać; lecz trwający od 8 dni przeciwny
wiatr zachodni i wezbrane morze wstrzymują je od
zbliżenia się do brzegu. Dywizya Kontr Admirała
Rosamel wspólnie z eskadrą blokującą port algier-
ski, tworzy o kilka mil na morzu linią okrętów
krążących, które zastaniają statki przewozowe i
ułatwiają im zarzucenie kotwic. Chorych i ran-
nych wojskowych w liczbie 358, każe dziś po-
słać na 4 korwetach do szpitala w *Mahon*. Nie
masz ich w wojsku morskiem. Maytkowie nasi
czynią przykrą służbę; muszą wszystkie sprzęty
wojenne wyładowywać i na ląd sprowadzać; peł-
nią zaś ją z wielką gorliwością. Nawet ludzie z
okrętów flotylii zasługują na wielką pochwałę.
Zwłoka w przybyciu ostatnich naszych statków
przewozowych jest dla nas niedogodna; lecz wy-
ładowanie ich nastąpi z tém większą czynnością.
Stan powietrza w zatoce jest ciągle dosyć przy-
jemny; lecz morze wzburzone. Panuje na niem
mocny wiatr zachodni. Tu nic tego nie czujemy.
Szczęściem postrzegamy z daleka statek parowy
Sphinx, któryśmy d. 14 b. m. z pierwszemi na-
szemi wiadomościami wyprawili do Francyi.
Przyym JW. Pan i t. d.

(podpisano) *Duperré*.

„Na okręcie liniowym *Provence*, w zatoce
Sidi-Ferruch d. 23 czerwca. Łaskawy Panie! W
pierwszym moim raporcie z d. 14 b. m. który
w dniu wyładowania po pierwszych działaniach
śpiesznie napisłem, zastrzegłem sobie później u-
wiadomić dokładnie JW. Pana o obrotach po-
wierzoney mi floty od czasu wyptynienia iey z za-
toki *Palma*, i wymienić tych, którzy mieli sposo-
bność odznaczenia się. Gdy więc zdołałem zgrom-
adzić w zatoce *Palma* statki odwodowe i oba-
dwa oddziały statków przewozowych, z których
jeden nazajutrz po moim oddaleniu się z *Tolonu*
przez mocny wiatr północno zachodni rozproszo-
nym został, i ścignawszy do siebie szczególniey
większą część flotylii, na której znaydował się
triodniowy zapas żywności dla wojska, i która
dla tego była koniecznie potrzebną do wyłado-
wania, urządziłem całą flotę, która przyłączyła
się do statków przewozowych z wojskiem, krążą-
cych za obrębem zatoki, i d. 10 popłynąłem ku
brzegowi algierskiemu. Dnia 11 wieczorem był
wiatr wachodni i wschodnio-południowy. Morze
było dosyć spokojne; miałem, iż jeszcze mi
wypada płynąć blisko 62 mil do brzegu afrykań-
skiego. Umiarkowałem żeglugę floty tak, aby
nazajutrz rano była jeszcze 12 mil odległą od brze-
gu. Jakoż d. 12 o świcie znaydowaliśmy się w
tej odległości od brzegu. Nieco pierwiey przyłą-
czył się do mnie dowódca eskadry blokującej na
fregacie *Sirene*. Lecz moc wiatru nie pozwoliła
mi prowadzić tak liczney floty do ciasnego i nie
bardzo znanego miejsca zarzucenia kotwic. Musia-
łem więc powtórnie oddalić się na morze, a ile mo-
żności utrzymywać razem flotę i flotyllę z których
ostatnia znacznie ucierpiała, aby potem trzeci raz
powrócić. Nad wieczorem ustał wiatr; uspokoiło
się morze; odwód, statki przewozowe i flotylla
płynęły z wiatrem. O godzinie 9tej wieczorem,
kiedy mogłem być o 40 mil od brzegu, udała się
znowu flotta ku brzegowi, i takie uczyniłem obró-
ty, aby d. 13 o świcie była jeszcze o 12 mil od-
ległą. Ledwo nazajutrz zrana uyrzałem brzeg al-
gierski, gdy za danym znakiem eskadra blokują-
ca przyłączyła się do mnie, i z niey fregaty *Sire-
ne* i *Bellona*, oraz brygi *Akteon* i *Badine* przy-
sobie zatrzymałem. Wiatr był nieco mocny, lecz
morze dosyć spokojne. Chwila ta więc zdawała
mi się dogodną. Kazałem flocie stanąć w szyku boi-
owym, i mając na przodzie fregaty *Sirene* i *Bellona*
płynąłem powoli do miejsca wyładowania. Od-
wód, statki przewozowe i flotylla, stosownie do
rozkazu mego, miały przybyć później, niż okrę-
ty wojenne, i dla tego się zatrzymały. O godzinie

DODATEK.

Wilno dnia 14 Lipca v. s. 1830 roku.

nie 10 przepłynęła flotta w linii przy warowniach i bateriach. Kontr-Admirał *Rosamel* przyłączył się do nas z okrętem *Trident*, a okręt liniowy *Wrocław* płynął przed okrętem admirałskim. Dałem potem flocie znak, iż zwrócę się ku zachodowi *Torre-Chica* do zatoki *Sidi-Ferruch*, i że każdy Kapitan ma się stosować do danych instrukcyi w razie uderzenia i lądowania. Zaleciłem brygowi *Alerte* rozpoznać zatokę w stronie wschodniej, a brygom *le Dragon* i *le Badine*, w stronie zachodniej. Kapitanowie tych trzech statków uskutecznieli zlecenie z odwagą i biegłością. Flotta zbliżyła się do końca małego portu i zwróciła się do *Torre-Chica*. Niemało się zdziwiłem, nie znalazłszy tu żadnych środków obrony, o których mi powiadano. Okręty *Trident* i *Guerriere* ominięły rozkaz udania się za flotą dla zaczerwienia z morza. Opłynawszy sterzące skały półwyspu, fregaty *Sirene* i *Bellona* weszły najpierwej do zatoki. O wpół do 12tej okręt *Wrocław* stanął o pół wystrzału działowego od warowni opatrzonej 10 strzelnicami. Tuż za nim stanął okręt *Provence*, a dalej okręt *Pallas*. W różnej linii z półwyspem stanęły fregaty *Dido* i *Ifigenia*. Z wielkiem naszym zadumieniem znaleźliśmy warownię bez dział, i w ogólności półwysp opuszczony. Nieprzyjaciel kazał sprowadzić działa na przyległe wzgórza, w dwoiakim zamiarze, bronić tych wzgórz i przeszkadzać wylądowaniu. Przysposobienia więc do uderzenia były zbyt słabe, i przestałem na tym, iż kazałem całej flocie zająć zatokę, iakoż do godziny 5tej zarzucono kotwice. Nieprzyjaciel z nowych swoich baterii wystrzelił kilka razy do przedkowych okrętów naszych, i kilka bomb rzucił. Odpowiedzieliśmy na jego ogień, który z powodu wysokości i odległości stanowiska nieprzyjacielskiego, był bez skutku. Wolałem więc przedsięwziąć niezwłocznie rozporządzenia do wylądowania; wyprawilem jednak obadwa statki parowe *le Nageur* i *le Sphinx*, aby ile możności zbliżyły się do brzegu i ogniem swoim niepokoiły nieprzyjaciela. To im się udało, gdyż wkrótce ustąpił nieprzyjaciel z najbliższej baterii, w której się jeden morderca znajdował. Tego dnia atoli było zapożno uskutecznić wylądowanie; nazajutrz o świcie wysadzono na ląd 10.000 wojska z 8 działami, mimo ognia nieprzyjacielskiego. Wkrótce potem wysiadło znowu 10.000 wojska, i w ciągu tego poranku, całe wojsko znajdowało się na lądzie. Brygi *Akteon* i *Badine*, tudzież korweta *Bayonnaise*, usadowiły się natychmiast w zatoce i korzystnie z tyłu strzelały do baterii nieprzyjacielskich. Dwa maytkowie, nazwiskiem *Siou* i *Brunon*, którzy najpierw na ląd wyskoczyli, wpadli odważnie do warowni, i na niej zatknęli banderę Królewską. Nieprzyjaciel nie dał wosku dalszej sposobności spełnienia podobnych odważnych czynów; nie mogą jednak pominąć tego, czego Król miał prawo oczekiwać po rozporządzeniach wszystkich Kapitanów okrętowych tudzież officerów i żołnierzy. (W końcu oddaie admirał *Duperré* pochwały różnym wojskowym.)

Na okręcie liniowym *Provence* w zatoce *Sidi-Ferruch* dnia 26 czerwca. Łaskawy Panie! W dniu onegdajszym i wczorajszym były rozmaite utarczki z nieprzyjacielem. Wojsko posunęło się. W piśmie moim z dnia 23 doniosłem, iż obadwa ostatnie oddziały statków przewozowych doznały od wiatru zachodniego przeskody w wylądowaniu. Gdy wiatr ten onegdaj wieczorem zamienił się na wschodni, obadwa oddziały przybyły tu wczora rano. Tegoż dnia jeszcze sprowadzono na ląd większą część koni, oraz różne sprzęty korpusu inżynierów. Przybycie tych statków, które kończą wszystkie uzbrajania morskie, nastąpiło w bardzo dogodnym czasie; gdyż wczora o godzinie 7mej wieczorem ustał wiatr wschodni, i niespodziewanie zaczął znowu wiać zachodni, a

przez 3 godziny był bardzo mocny, i wzburzył morze. Dziś rano mamy piękną pogodę, lecz wiatr ciągle wieje zachodni i północno-zachodni; morze jest wzburzone. Obawiałem się, aby statki przewozowe, które ledwo co zarzuciły kotwice, nie doznały szkody; co iednak nie nastąpiło, lub przynajmniej uszkodzenie jest bardzo małe. Wiatr ten wstrzyma nieco wylądowanie z okrętów; lecz tego doznał tylko zapasy żywności i furażów, które zawsze będą mogły być sprowadzone na ląd pierwej, nim zajdzie potrzeba ich użycia. Oficerowie i żołnierze morscy okazują chwalebą gorliwość w tym przykrém zatrudnieniu. Kazałem dać wojsku 60,000 kilogramów sucharów, których naczelny dowódca żądał odemnie. Wojsko wprawdy znajdowało się cały miesiąc na okrętach. Z powodu wielkiej liczby podróżnych podwoiła się konsumpcya. Prosiłem Prefekta tulońskiego, aby się postarał o dwumiesięczny zapas żywności i przysłał mi go powoli na rozmaitych okrętach, które wysyłam do *Tulonu*. Przedewszystkiem kończy się zapas sucharów. Trzebaby więc nam posyłać tylko suchary, a nie mąkę. Proszę JW. Pana wydać stosowny rozkaz. Brakuje nam tu wcale środków zastąpienia wody naszej. Kilka statków przewozowych mogłoby nam iey dostawić. Po wylądowaniu odeszły ie wszystkie na powrót do *Tulonu*. Teraźniejsze pismo posyłam na brygu *Capricieuse*. Przyym JW. Pan i t. d.

(podpisano) *Duperré*.

Dziennik *Postaniec Izb* umieścić następujące szczegóły o wypadkach w Afryce: „Obóz na półwyspie *Sidi-Ferruch*, w pierwszych trzech dniach po wylądowaniu doznawał niespokojności od baterii algierskiej, przy rzece *Mazafran* wysypanej, która kilku ludzi zabiła, i na którą z początku nie uderzono; wojsko bowiem nie chciało zbyt rozciągać skrzydeł swoich, dopóki szanse wysypanej przy miejscu wylądowania nie zostaną posunięte. Uście wspomnianej rzeki jest tylko o iedną milę odległe od *Torre-Chica*, a na brzegach iey Maurowie i Arabowie zajęli dobre stanowisko. Jednym z pierwszych skutków zwycięstwa pod *Staoneli* było zdobycie owej baterii. Zrobiono dwa mosty na rzece *Mazafran*, i zapędzono nieprzyjaciela w głąb kraju. Posiadanie uścia tej rzeki, tworzącej granicę prowincyi *Oran*, było potrzebnem dla bezpieczeństwa obozu. Po bitwie dnia 19 czerwca wojsko nasze miało bez odporu zająć *Sidi-Khalef* i *Sidi-Benedi*, chociaż nieprzyjaciel mógł być dawać dzielny odpór ze spadzistych brzegów odnogi rzeki *Kazen-Hadzi*. Wszakże miały zayść bitwy w dwóch innych miejscach, to jest przy źródłach rzeki figowej (*Uad-el-Kermes*) pod górą *Budzerah*, na gościncu do *Algieru*, i o ćwierć mili od *Sultana-Kolassi*, gdzie idzie droga między domami wiejskimi Konsulów niderlandzkiego i hiszpańskiego.”

Dziennik *Konstytucjonista* donosi w liście z *Sidi-Ferruch* pod d. 19 czerwca: „Była to równie szczęśliwa, iak śmiała myśl Admirała *Duperré* stanąć na kotwicy w zatoce tutejszej. Gdyby iaki Admirał angielski kazał flocie liczącej 160 statków zarzucić kotwice w zatoce, gdzie ledwo się pomieścić mogą, i gdzie podczas nieistnienia wiatru zostają w niebezpieczeństwie uderzenia się, nie można by się dosyć wychwalić śmiałości tego Admirała. Admirał *Duperré* wyprowadza, teraz powoli ztamtąd statki przewozowe, aby zrobić miejsce okrętom wojennym.”

Tenże dziennik donosi o wyjeździe Pana *Eynarda* z tutejszej stolicy, i przydaie: „Wiemy, iż Pan *Eynard* opuścił stolicę tutejszą, uradowany z sposobu myślenia trzech Dworów sprzymierzonych względem Grecyi; przyrzekły bowiem postać Hr. *Capodistrias* wsparcie pieniężne półtora miliona franków, i administracyą iego utrzymać. Monarcha nasz miał zapewnić Pana *Eynarda*,

iż będzie zawsze dawał opiekę Grecyi, i szanuje bardzo charakter isy Prezesa."

Gazeta Francyi przyznała teraz, iż w przyszłej Izbie Deputowanych prawa strona i prawy środek tylko 200, zaś lewa strona i lewy środek 250 członków liczyć będą. W innym artykule daje pomieniony dziennik do zrozumienia, iż ministeryum musi być zmienione przed otwarciem Izb, gdyż w teraźniejszym składzie nie może stawić oporu przeciw opozycyi.

Słychać, iż Jenerałowie Hrabiowie *Sebastiani* i *Gerard*, którzy ze strony opozycyjnej zostali powtórnie wybrani na Deputowanych, otrzymali uwolnienie od służby.

Dnia 4. Pan *Peyronnet*, syn Ministra spraw wewnętrznych, porucznik w pułku huzarów, wyjechał wczora gońcem z listami urzędowymi do głównej kwatery wojska naszego w Afryce.

Rana młodego Pana *Bourmont* ma być bardzo niebezpieczna. Kula weszła w lewy bok pod serce, i wyszła z tyłu między dwoma żebrami.

Dziennik Rozpraw umieścił następujący rozkaz dzienny Hrabiego *Bourmont*: „Wojsko wyprawy w dnich 14 i 19 czerwca odpowiedziało oczekiwaniom Króla Jmci, i pomściło się za zniewagę banderze Francuzkiej wyrządzonej. Milicya turecka mniemata, iż równie łatwo jest zwyciężyć nas, jak znieważyc. Zupełna porażka nauczyła ją, że jest inaczej, a teraz pokonamy ją pod murami *Algieru*. Wielu Arabów wraca już do swych mieszkań, zkąd ich tylko boiaźń Deia wyrwała; wkrótce powrócą, aby nam trzody swoje przedawali, i obfitość w obozach naszych rozpścierali. Naczelný dowódca wkłada na wojsko obowiązek, aby ich po przyjaocielsku przyjmowało, i sumiennie zawartego z niemi kupna dotrzymywało. Wojsko wszelkiej broni ubiegało się z sobą o pierwszeństwo w odwadze. Administracya wojskowa zasłużyła także na największą pochwałę przez troskliwość, jaką dla rannych okazała. Naczelný dowódca przedstawi rządowi usługi wszystkich, i prosić będzie dobroci Króla dla tych, którzy się najgodniejszymi okazali. Wszędzie, gdzie wojsko walczyło, ogień okrętów wojennych wspierał działania jego, i znacznie przyłożył się do odniesionych korzyści. W obozie *Sidi-Khalef* dnia 20 czerwca 1830 roku. (podpisano) Hr. *Bourmont*.

Dnia 6. Dzisiejszy *Monitor* uzupełnia telegraficzną wiadomość Admirala *Duperré* z *Sidi-Ferruch* pod d. 28 czerwca następującym dodatkiem: „Naczelný dowódca nie przestał mi ieszcze pism swoich, i wysłał je na innym statku." Przytacza oraz wiadomość odebraną podobnie przez telegraf od Prefekta morskiego w *Tulonie* do ministra morskiego: „W *Tulonie* 3 lipca. Wyżej wzmiankowane pisma przywiozła fregata *Thetis*, która dnia 28 z. m. wypłynęła z *Sidi-Ferruch*, a dziś tu zawinęła. Ja z mojej strony nie otrzymałem wcale żadney urzędowey wiadomości, lecz dowiedziałem się z listów prywatnych, iż wojsko stanęło o małą milę od *Algieru*, blisko zamku Cesarzkiego."

Dnia 7. W dzisiejszym *Monitorze* czytamy taką wiadomość telegraficzną Admirala *Duperré* do Ministra morskiego: „W *Sidi-Ferruch* dnia 30 czerwca. Wczora odebrałem przez telegraf następującą wiadomość od wojska: „Zaigłiśmy wzgórze przy zamku Cesarzkim, i zdobyliśmy 25 dział obłężniczych." Officer sztabowy morski będący przy naczelnym dowódcy pisze mi dziś rano: „Mogę W Panu potwierdzić udzieloną wczora wiadomość; dziś zaczynamy opasywać zamek Cesarzski. Konsulowie znajdują się pod zastoną straży Francuzkiej i tureckiej w mieyscu bezpiecznym. Donoszą oni, iż w *Algierze* panuje wielki nieporządek. O ienicach naszych nie mamy żadney wiadomości." *Post Scriptum.* Jeneralny Intendent wojska, który w tej chwili przybył na okręcie *Provence*, potwierdza powyższą wiadomość.

Paryż dnia 9 lipca.

Po nadejściu tu telegraficznego doniesienia wyszedł biuletyn następujący:

Paryż dnia 9 lipca o godzinie 5 z południa.

Algier oddał się w rękę dnia 5 lipca o południu. O godzinie wtórey *Bandara Królewska* powiewała na pałacu Deia. Wszyscy Francuzi, którzy przez rozbitcie się lub dostanie się w niewolę wojenną do *Algieru* byli zaprowadzeni, są uratowani. 1500 harmat spiżowych, 12 okrętów wojennych, wszystkie arsenały, równie wojenne, iak morskie, z bronią i amunicyją, dostały się w ręce nasze. (*Gaz. Pr. St.*)

ANGLIA.

London dnia 4 lipca.

Wczoray były wielkie pokoje u Króla Jmci w pałacu *St. James*, gdzie wszystkich Posłów zagranicznych przy Dworze tutejszym, przedstawiono Monarsze. Król Jmci raczył z niemi długo rozmawiać.

Słychać, iż koronacya teraźniejszego Monarchy odprawi się w październiku, a z oświadczeń Ministrów w Parlamencie wnosić można, iż zwołanie nowego Parlamentu w tymże miesiącu nastąpi.

W Hrabstwie *Hampshire* cieszą się nadzieją, iż podczas następujących wyborów członków Izby Niższej Parlamentu, jeden z synów Xięcia *Wellingtona* poda się na kandydata. Wiadomo, iż Xiążę ten piastuje dostojność Lorda Namiestnika wspomnionego Hrabstwa. (*G. W.*)

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 4 lipca.

NN. Cesarstwo Ichmość przybyli wczoray do zamku letniego *Schönbrunn*, dokąd N. Arcy-Xiężna *Marya Ludwika*, Xiężna *Parmy* i t. d. poprzedzającego dnia zjechała. (*G. W.*)

TURCYA.

Belgrad dnia 21 czerwca.

Nayświeższe listy z *Sophii* okropny przedstawiają obraz zaburzeń, iakie w prowincyach *Albanii*, *Macedonii* i *Rumelii* przy nieustającej tam anarchii panują, i osobliwie biednych Greckich mieszkańców tych okolic uciskają. Od *Janiny* do *Seres* donoszą te listy, znayduie się w powstaniu cała ludność turecka, i dzieli się na dwa stronnictwa, z których zawsze jedno albo drugie w każdym okręgu przewodzi. Naysilniejsze stronnictwo jest *Seliktara Poda*, głównego nieprzyjaciela nowego *Rumeli* *Walessi* *Reszyd* *Mahmuda* *Baszy*. Już przy powstaniu *Ali* *Baszy* *Janiny* grał *Poda*, człowiek ze wszech miar światły, ważną rolę; lecz opuścił *Ali* *Baszę*, i przewidując jego nieochybny upadek, przeszedł na stronę *Porty*, przez co iedynie odsunął od siebie grożące mu niebezpieczeństwo. Na czele drugiego stronnictwa stoi *Velico* *Jace*, nieprzyjaciel *Pody*, a może z tego samego powodu stronnik nowego namiestnika *Rumelii*, a z nim syn Wielkiego *Wezyra* *Emirea* *Baszy*, wielkorządca *Janiny*. Każde z obu stronnictw stara się wszelkimi sposobami powiększyć swoich zwolenników, za co potém pospólstwo rabunie i zabija, nie obawiając się od naczelnika stronnictwa żadney kary. Mimo to iednak stronnictwo *Seliktara* *Baszy* zawsze jest lepsze, chociaż mu wszelką winę obecnego stanu rzeczy chcą przypisywać, co iednak jest rzeczą niesłuszną; oddawna już bowiem powszechnie było nieukontentowanie przeciw teraźniejszemu rządowi, a po ukończeniu nieszczęśliwey wojny, w której Sułtan utracił ze wszystkiem szacunek, iaki miał u narodu, brakowało tylko mianowania Wielkiego *Wezyra* na *Rumeli* *Walessi*, ażeby z powszechnego nieukontentowania głośnie wybuchnęło powstanie. (*G. W.*)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK

Wilno dnia 14 Lipca v. s. 1830 roku.

Podrady.

1 W terminach 17, 18 i w ostatnim 19 lipca te-
rażniejszego o godzinie 12tej odbywać się będzie
w Rządzie CESARSKIEGO Uniwersytetu Wi-
leńskiego licytacya na reparacyą domu Uniwer-
syteckiego przy ulicy Sto-Jańskiej. Wzywają
się przeto kontrahenci, aby w dniach wyżej
wspomnianych stawili się z pewnemi ewikcyami
w Rządzie Uniwersytetu, gdzie i warunki tak
do licytacyi, iak i do kontraktów będą oka-
zane.

Sekretarz W. Giecołd.

1 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg Kom-
munikacyi niniejszém wzywa życzących pod-
jąć się malowania kordegardowych domow i
materialnych szop przy robotach Windawskiej
Wodney Komunikacyi naydniących się w IV.
Dyrekcji 9, a V 8, z poniżeniem ofiarowaney
ceny, za pomalowanie każdego kordegardowe-
go domu z materyalną szopą po 380 rubli
własnemi podradniającego farbami i z całym ma-
teryalem; życzący zechcą przybyć do tego Ko-
mitetu do ostatecznego przetargu 16 dnia tera-
żniejszego miesiąca lipca odbyć się mającego
z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, przy-
czem mają być objawione i kondycye.

Za Sekretarza Masłow.

Uw i a d o m i e n i e.

1 Sąd Ziemiński Pttu Rossieńskiego mając
sobie poruczoném od Sądu Gł. Litewsko-Wi-
leńskiego 2go Departamentu do zaopiniowania,
do kogo należeć ma pozostałość po zesłym wio-
ślarzu (гребель) Jurbońskiej Tamożni Łukaszu
synie Jana Kozakiewicz, zostająca teraz z
rozporządzenia tegoż Departamentu w depozy-
cie w Wileńskiej Magistraturze Powszechney
Opieki, składająca się z gotowych pieniędzy:
częścią pozostałych od pogrzebu jego, częścią
wziętych z licytacyi za pozostałą po nim ruch-
mość i częścią z wydanej przez Tamożnię za-
legającej po moment zgonu jego miesięczney ga-
ły w ogóle 234 rubli 28 $\frac{1}{2}$ kop. assygnatami i

srebrnego medalu danego mu na pamiątkę 1812
roku, a z których to pieniędzy 160 rubli testa-
mentem wspominającego się Kozakiewicza, przez
nikogo niepodpisanym, lecz tylko na świad-
ectwie trzech osób opartym zapisane na roz-
maite kościoły i na ubogich, zawiadamia mogą-
cych bydź interessowanymi w tej sprawie na
ten koniec, iżby mający prawo na osiągnięcie
tej sukcesyi, lub też mający zamiar kwestyo-
nowania przeciwko ostatecznemu Kozakiewicz
rozporządzeniu, do dnia 4 ianuaryi przyszłego
1831 roku złożyli w Sądzie niniejszym praw-
ne i dostateczne na to dowody; w przeciwnym
bowiem razie, to swoje prawo na zawsze utraci.

Biografia zesłego Kozakiewicza, ile w tym
Sądzie wiadomo, jest następująca: w roku 1797
marca 15 dnia zaciągnął się do służby wojsko-
wey do Litewskiego Ułańskiego pułku szere-
gowym, z Gubernii Grodzieńskiej, pttu Nowo-
grodzkiego, ze stanu mieszczańskiego. W roku
1808 augusta 15 dnia mianowany został to-
warzyszem. Ztamtąd w roku 1820 ianuaryi 2
dnia przeprowadzony do Grodzieńskiego Gar-
nizonnego batalionu z przemianą znowu na żoł-
nierza szeregowego, a w roku 1822 gbra 8 dnia
do Rużańskiej Ettapowey komendy; zkad na
dniu 12 iunii 1825 r. zupełnie od tej służby
uwolnionym został. Miał wtenczas od urodze-
nia lat 43, wzrostu miał arszyny 2 i wierszki
3, twarz okrągłą, oczy szare, włosy ciemnobłond,
nos średni, był nieżonaty, i pisma rossyjskiego
nie umiał. Po dymissyi służył przez 7 miesiąc-
cy, a mianowicie do dnia 20 marca 1826 r.
u Komornika Pttu Nowogrodzkiego W. Kri-
giera przy koniach. Wkońcu służył w Tamo-
żni Jurbońskiej za wioslarza i tam na dniu 30
marca 1829 r. umarł. 1830 roku iulii 4 dnia
M. Rossienie.

Sędzia Ziemiński Dyonizy Mikucki.

Sędzia Ziemiński Rossieński Jan Dowgird.

Pisarz Ziemiński Rossieński Antoni Billewicz.

Sekretarz Maculewicz.

*Ogłoszenia poraz 2gi.**Do Dzierżawy.*

2 Od Bessarabskiej Izby Skarbowey o-
głasza się, iż z przyczyny niedóścia w niej w
terminach pierwey naznaczonych targow trun-
kowego w Obwodzie Bessarabskim odkupu, na-
znaczaia się nanowo takowe targi na oddanie
od 1go stycznia 1831 na lat cztery, to jest po-
dzien pierwszy stycznia 1835 roku w odkup-
ną dzierżawę, w poniżey wyrażonych miej-
scach Obwodu Bessarabskiego tak gorzałczaney
przedaży, iak różnych wódek, piwa, miodu i
innych gorących trunkow, oprócz wina wino-
gradowego, zostawionego na wolną w Bessa-
rabię sprzedaż, dla iakowych targow i dla przy-
bicia na one życzących z prawdami i pewne-
mi ewikcyami do tej Izby Skarbowey nazna-
czają się terminy: pierwszy 2, drugi 3, trzeci
i ostateczny 4go, a przetarg 5go dnia nastę-
p-

nego miesiąca września, teażniejszego 1830 ro-
ku, miejsca zaś na odkup są następujące: 1.
Miasto Kiszieniew, z całą mieską ziemią i dwu-
wiorstwą nadto przestrzeni dystancyą, w któ-
rą wchodzi osiedlony majątek Westerniczany
do prywatnego właściciela przynależący, tudzież
inne ziemie podobnych właścicieli bez osiedle-
nia, i skarbowa wieś Boinkany, którey część
lubo nie wchodzi w dwuwiorstwą granicę mia-
sta Kiszieniewa, lecz przyłącza się do tegoż od-
kupu i oddaje się w tych samych granicach,
które obejmiają w sobie całą skarbową ziemię
do tej wsi przynależącą. 2re, *Twierdza Cho-
cim* z przedmieściem i dwuwiorstwą proporeyą
i takąż dystancyą. 3cie, *Twierdza Bender* z
iej przedmieściem czyli miastem tego imienia
i dwuwiorstnym w koło miasta zakresem i w
tym powiecie tak miasteczka, wsi, folwarki i

Wilno dnia 14 Lipca o. s. 1830 roku.

Ogłoszenia po raz 3ci i 2gi.

Uwiedomienie.

3 W drukarni W. Zawadzkiego wyszło z pod prasy dziełko pod tytułem: *Krótkie uwagi nad pomorkiem bydła rogatego*. Dziełko to, — podające sposoby zapobieżenia zarazie bydłowej, która niekiedy, pustosząc ohlewy włóścian i obory pańskie, tak okropny cios pomysłności rolnictwa zadaie, — przez Radę Sankt-Petersburską Lekarską w roku 1829 w języku rossyjskim wydane zostało.

Niżej podpisany tłumacz i wydawca mnie- ma, iż przełożeniem go na język polski, wszystkim właścicielom dóbr ziemskich i gospodarzom prowincyi tutejszey, istotną uczynił przysługę.

Życzący korzystać ze środków przez Rząd dobroczynny, w tej mierze przedsiębranych, dziełka tego dostać mogą w Wilnie w Redakcyi Kuryera Litewskiego, a na prowincyi każdy w swej Parafii u X. Płebana. Cena exemplarza złoty 1. Wilno 1830 dnia 7 lipca.

Wincenty Ciechanowski.

Wolno drukować. 7 lipca 1830. Michał Oczapowski.

O g ł o s z e n i e.

3 JW. Gubernator Cywilny Wileński stosownie do odniesienia się Kommissyi Rzyckiego Kommissoryatskiego Depo, przestał do Redakcyi dla wydrukowania w Kuryerze Litewskim, wezwanie od Departamentu Kommissoryackiego Ministerjum Woennego, życzących podjąć się dostarczenia potrzebnych rzeczy dla różnych Kommissy Kommissoryatskich i Kommissyonierstw; które to obwieszczenie Departamentu jest trzykrotnie wydrukowane w dodatkach do gazety Kuryera Litewskiego do Nru 74, 75 i 76; przeto nie powtarzając samego obwieszczenia, uwiadamia się życzących, ażeby do Kommissyi Rzyckiego Kommissoryatskiego Depo przybywali w dniach w tém obwieszczeniu wyrażonych, t. i. 27 i 30 czerwca i 2 lipca dla targow, a 4 lipca dla przetargu o godzinie 10tej zrana, i składali ustanowione edwiky na piątą część proporcjonalnie do dostawy, tudzież świadectwo na prawo handlu.

P o d r a d y.

3 Rzycki Ekonomiczny Komitet dróg Komunikacyi niniejszém powtórnie, wzywa życzących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami na targi w nim odbyć się mające lipca 10, 11 i 12 dnia, na dostawę dla robot II Dyrekcyi Windawskiej Wodney Kommunikacyi 600 pudow smoły na warunkach, iakie przy tych targach będą objawione.

Za Sekretarza Masłow.

3 Rzycki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi niniejszém powtórnie wzywa życzących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami na targi w nim odbyć się mające następnego lipca 10, 11 i 12 dnia na dostawę dla robot III Dyrekcyi Windawskiej Wodney komunikacyi 450 kubicznych sążni gliny.

Za Sekretarza Masłow.

3 Rzycki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi, niniejszém wzywa życzących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami na targi w nim 21, 22 i 23 dnia następującego lipca odbyć się mające na dostawę na sierpień i wrzesień msce terażniejszego roku do 7000 pudow słomy, dla dla woysk rozłożonych przy robotach Windawskiej komunikacyi.

Za Sekretarza Masłow.

3 Od Wołyńskiej Izby Skarbowey ogłosza się: iż na dostarczenie zapasow i materyałow na potrzebę szpitala woyskowego, ustanowionego w Wołyńskiej Gubernii Dubieńskiego powiatu w miasteczku Ołyce naznaczają się targi w teyże Izbie, pierwszy 18, drugi 19 i trzeci 26 dnia następującego mca sierpnia. Dostawka ta ma być zostawiona różnym w szczególności osobom podług niżej wyrażonych podziałow, tak, żeby przedmioty każdego udzielnego oddziału, przyjęte zostały przez iedną tylko osobę, a mianowicie:

Oddział 1) Za pud: bułek pszennych, miodu patoki, mąki owsianey, soli; krup: owsianych, ięczmiennych; za funt: krup: perłowych, Smoleńskich, pszennych; za pud: srodu ięczmiennego, grochu, siemienia konopnego, ięczmienia czyszczonego, patoki cukrowey.

Oddział 2) Za pud: mięsa, oleiu konopnego, sadła świnięgo; za funt tłustości: iakowiczey, baranicy, masła, oleiu makowego, orzechowego i oliwy; pęcherzow wołowych za sztukę; za funt: cielęciny, baraniny; stynki suszoney za pud, kur bitych za sztukę.

Oddział 3) Za wiadro: kapusty kwaszoney w półbiałey, ówikły kwaszoney; za pud: cebuli szczypioru, cebuli rzepkowatey, chrzanu w korzeniach, zieleniny świeżey; pieprzu czarnego za funt; marchwi w korzeniach za pud; gorczycey albo siemienia gorczycowego za funt; czosnku za pud; chmielu za funt; mięty niemieckiey za pud; za funt: iagod świeżych: berbersowych, winogron niedoyrzałych, wiszeń, brusznic, ieżyn, smrodzin; żurawin za czwórć; soku cytrynowego za sztof; iagod iadłowcowych za pud; za funt: herbaty zwyczajney maykonu, szaławii.

Oddział 4) Za wiadro piwa; drożdży za garniec; za wiadro: wódki, octu winnego, octu zbożowego, wina reńskiego portweynu; zbiteniu za szklankę.

Oddział 5) Mleka krowiego za wiadro; iaków kurzych za setnię.

Oddział 6) Cukru melisu za funt; za pud: mydła kulistego, świec łoiowych; za funt: krochmalu białego, laku N. 1, N. 2, N. 3; nici: białych, surowych, smoły szwieckiey, smoły płynney czyli dziegeciu za pud; tytuniu w liściach za funt; za rezę papieru do pisania: białego, szarego, tektury, bibuły; galasu na funt; atramentu za butelkę; piór gęsiech do pisania za setnię; owsa za czwórć; za pud: siana, kredy, wapna palonego, słomy żytniey, otrębi pszennych; szpilek mosiężnych za setnię, tasiem płóciennych za arszyn; trun za sztukę; psiey skóry białey za sztukę; wiennikow brzożowych

za setnię; mioteł brzożowych za sztukę; za funt: wosku żółtego, smołki do kadzenia, siarki; staryżny płócienny za pud; igiełek za setnię; piawek żywych za sztukę; węgla brzożowych za czećwierć, flaneli za arszyn; kuperwasu za funt.

Oddział 7) Za sążeń drow: iednopolannych brzożowych z olchowemi i trzypolannych sosnowych z iodłowemi.

Oddział 8) Pobielenie miednych naczyń za pud.

Oddział 9) Za pranie brudney łazaretney bielizny: za parę pńczoch: niciannych, wełnianych; za sztukę fartuchów, szlafroków drellichowych, nawleczek do poduszek, nawleczek grubych, za firanki do łózek, bandażów, ręczników, kosynek, serwet, kaftauy baiowe, obrusy, gatki, szlafroki dymkowe, nawleczek materacowych, szlafroków stołowych, kołder baiowych, szlafnic, koszul, prześcieradeł, podszewek do kołder, chałatów sukiennych i baiowych, kołder sukiennych, kaftany dymkowe, koszul w stan człowieka, kompresow i chustek do nosa. Wreście ieśli nie będzie dostateczney liczby życzących, tedy, niektóre podziały albo i cała dostawka do szpitala, może być zostawiona iedney osobie na czas roczny lub dwóroczny. Życzący przyiąć takowe dostarczenie z pomniejszeniem w stosunku do sprawkowej w gubernii za september 1829 roku ceny, mogą przybydź na wyżey wspomniane terminy do Wółyńskiej Izby Skarbowey z dowodami praw swoich na weyście do podradow, takōż z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami.

Gubernialny Kaznaczey Luczeński.
Sekretarz Sadowski.

Licytacya.

3 Magistrat Miasta Wilna doprowadzając do skutku dekret dyllacyyny Sądu swojego w sprawie Exdywizorskiej funduszu Franciszka i Anny Opitzów zapadły, przez rezolucyę dnia 24 przeszłego miesiāca iunii zapisanā postanowił na wyprzedaż Domu tychże Opitzów w mieście Wilnie na Zarzeczcu pod N. 566 położonego publiczną licytacyę w Sali Sadowey tegoż Magistratu w dniach 5, 8 i 12 następnego miesiāca augusta odbydź. Życzący więc nabydź wiecznościā dom Opitzów zechęą w oznaczone terminu iawić się do Magistratu Wileńskiego, gdzie kaźdego czasu poinformowac się mogą tak o summie szacunkowej, iako i kondycyach do tey licytacyi postęgiwac mających. Roku 1830 miesiāca iulii 8 dnia.

Marcin Straus Burmistrz Miasta Wilna.

3 Sąd Magistratu Kowieńskiego, stosownie do wyroku oczywistego, dnia 21 lutego i w kontynuacyi 24 marca 1830 roku, z iustancyi szlachetnego Jana Wernera, z żydem Wulfem Hirszowiczem Klebańskim, zakroczonego na licytacyā Domu odlużonego, w mieście Kownie na ulicy Gaypiotrowskiej pod N. 48 sytuowanego, oznaczywszy terminu, pierwszy dnia 7, drugi dnia 18, trzeci i ostateczny dnia 28 sierpnia, a na przetargi dzień 5 wrzesnia idącego 1830 terażniejszego roku, tak bydź mogących pretensorów, rzeczzonego Żyda do iednoczasowej satysfakoyi, iako teź do nabycia z prawnemi ewikcyami, lub gotowiznā, życzą-

oych ambientów, z upewnieniem dla naywyżey ofiarującego, aktu nabycia po przetargu wydania, i dekretem potwierdzenia, na koszt nabywającego, w poszlinach Skarbowych papierze i dalszych wydatkach, na terminu powyższe wzywa. 1830 r. iunii 26 dnia.

Jan Dahn Burmistrz.
Felix Uszak R. M. W.
Adam Ludwik Radny.

Sądowy Pisarz Wincenty Swolkię.

3 Kommissya Sądowa N a y w y ż s z y m M O N A R S Z Y M Ukazem dla dzieł i długow JW. Hrabiny Rzewuskiej odrębnie ustanowiona spełniając dane sobie przepisy i do punktu 21 tegoż Ukazu stosując się ma za powinność do publiczney podać wiadomości, iż w roku upłynionym 1829 resztę spraw w rejestrze likwidacyynym tak Cywilnym iako i Duchownym zamieszczonych w liczbie 55, rozsządziła i po zdecydowaniu onych reiestr likwidacyyny zamknęła. Całkowita likwidacya składa się z 277 dekretów, a znaczna ich liczba tak rozgałęzione prawne mieściła w sobie przedmioty, że same w nich wyryzye po kilkadziesiąt arkuszy obeymują. Z nich zaś odkryło się, że długi masę fortuny JW. Hrabiny Rzewuskiej obciążające, nie licząc procentow od lat 1819 i 1820 zaległych i następnie narastających, wynoszą w samych kapitałach srebrem rubli 2,378,354 kopieiek 90 $\frac{1}{2}$ i w assygnatach rubli 97,923 kopieiek 14 $\frac{1}{2}$ które licząc po 27 za sto składają masę długow w kwocie złotych 16,031,961 czyli rubli srebrnych 2,404,794 kopieiek 15, prócz tego zaś z ogółu dóbr pod rządem Administracyynym zostających płacić corocznie należy Duchownym po rubli srebrnych 1901 kopieiek 12 $\frac{1}{2}$, Cywilnym z różnych powodow w skutek zapadłych dekretow podobnież co rok po rubli srebrnych 3,685 kopieiek 64 i osobno ieszcze z kontraktow zastawnych stosownie do opisow trzeba uspokoiać podatki M O N A R S Z E, addytamenta i przysądzone prowenta, między któremi iedne w miejscu właściwym zliczenia, drugie zaś dosledzenia na gruncie, a następnie wskazania na to funduszu wymagają. W ostatku są ieszcze oddzielne z różnych źródeł pretensye, w których dostateczniejszey probacyi w ciągu ustanowienia massy fortuny dozwołono, a nakoniec są i takie, które bez dosledzenia na gruncie rozwiązaniem bydź nie mogąc na zjazd odesłanemi zostały, a takowe zjazdy stosownie do przepisow Kommissyi służących, kandydatom dla zastępstwa rzeczywistych Członkow obranym załatwić poruczono. Dekretow zjazdy przeznaczających liczy się w Kommissyi 22, skutkowanie zaś onych tak iest rozciągłe, iż niektóre z nich kilku, a niektóre z kilkunastu aktow składać się będą, albowiem przeniesienia iurydykoyow nie tylko z folwarkow do folwarkow, lecz z dóbr do dóbr w dwóch Guberniach a w kilku Powiatach położonych wymagają, co więc po załatwieniu takowych zjazdow bądź od massy, bądź dla massy należeć okaże się, o tym Sąd Kommissyi po ich ukończeniu i roztrząśnieniu donieść Publicznosci nie omieszka. Do liczby długow JW. Hrabiny Rzewuskiej po wyżej zjasnionych wchodzą i summy przez zakładników udane, albowiem ich tranzakcyje w postanowieniu Kommissyi nie okazały się bydź pra-

wnemi, lecz że podług przepisow punktu sze-
snastego N a y w y ż s z e g o Ukazu, postanowie-
nia Kommissyi w pomienionych kategoriach skut-
kowaniu nie ulegają; zatém sprawy JW. Tekli
Witosławskiej i JW. Seweryna Orłowskiego z
porządku swego w Rządzącym Senacie stanow-
czego oczekują rozwiązania, do którego Kommis-
sya dalsze działania zastosować obowiązana zo-
stanie. Prócz spraw zaś wyżej pojaśnionych, taż
Kommissya w biegu roku zeszłego dane sobie od
JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOŚCI CE-
SARZEWICZA iako też od Rządzącego Sena-
tu Rozkazy uskuteczniła; liczne objaśnienia na
skargi przez strony podawane gdzie należało do-
stawiła, różne szczegóły, z zaszytych między iu-
rydykcyami komunikacyow wynikłe złatwiła,
oraz prośby stron i Rapporta Administratorow do
Sądu swego podawane zrezolwowała, a te w o-
góle składają się z Numerow 796, iak o tym
wiadomości do JEGO IMPERATORSKIEY WY-
SOKOŚCI CESARZEWICZA przy Rapportach
każdomiesięcznie posyłać się przekonywają.
W dalszym zaś ciągu działań zajmie się Kommis-
sya rozwiązaniem sporow między matką a synem
i iey wierzycielami w przedmiocie pretendowa-
nych od niego deportatow, ustanowieniem massy
fortuny JW. Hrabiny Rzewuskiej, obliczeniem
Administratorow, rozwiązaniem pierwszości i hy-
poteki każdemu długowi właściwey, uformowa-
niem stosowney do tego tabelli i dalszemi czyn-
nościami poruczonemu celowi odpowiedniemi; a
iaki w tym uczyni postępi co z niego wykryje
się, w czasie właściwym, stosownie do danych
sobie prawideł zawiadomić Publiczność nie zanie-
miedba. Działo się w Starym Konstantynowie na
Sessyi Sądowey dnia 16 maja 1830 roku.

Za Prezesa Wincenty Jezierski.

Członek Kommissyi i Kawaler Mikołaj Po-
powski.

Członek Kommissyi Adam Siedliski.

Członek Kommissyi Piotr Szyrma.

Członek Kommissyi Michał Jaworowski.

Sprawniący obowiązek Członka Kommissyi

Ignacy Kotkowski.

Za Członka Kommissyi Józef Rutkowski.

Za Sekretarza Floryan Tatarowski.

Ostrzeżenie.

3 Roku tysiąc ósmset trzydziestego moa
iunii dwódziesiątego ósmego dnia. Oświadczenie
imieniem Jana i Rafała Fabrycyuszów czyni się
z następnego wydarzenia. Po zgonie zeszłego s. p.
oicy Franciszka Fabrycyusza pozostały majątek
Ratowtyski w Płcie Wiłkom. położony, oraz
summy za obligami, których funduszow dway
oświadczaający się i trzeci Kazimierz Sędzia Gra-
nicz. Wiłkomier. bracia Fabrycyuszowie byli
właścicielami, lecz ponieważ oświadczaający się
Jan obowiązkiem Assesora a Rafał Regenta zay-
mowali się, brat trzeci Kazimierz oatkowity fun-
dusz w zarządzenie, celem wyextenuowania z
folwarku Ratowtyszek swey schedy, od roku
1824 7bra 27 dnia z wszelkimi zapasami za-
jął, i do roku 1829 iunii 28 urządzając ony fol-
wark w całku zniszczył, włóścian zubożył; a
nakoniec w niewiadome strony wydalaając się
obligi z sobą zabrał, aby zatym ktokolwiek
przez niewiadomość onych nie nabywał czy też

z debitorami w iakowe układy nie wchodził,
przez ninieysze oświadczenie ostrzegamy, i że
powodem wybieranych intrat oraz uczynionych
dezolacyow tenże brat nasz Kazimierz żadnego
uczestnictwa do funduszow po rodzicach naszych
pozostałych nie ma i mieć nie może zapowia-
damy; lecz owszem gdy okaże się gdziekolwiek
fundusz iego, że o swe uależności prawem do-
chodzić będziemy, objawiamy, i takowe oświad-
czenie podając do akt Sądu Grodz. Wiłkom.
w imieniu własném i brata mego Rafała pod-
pisuję. Jan Fabrycyusz.

Roku tysiąc ósmset trzydziestego, moa
iunii dwódziesiątego ósmego dnia. Skutkiem po-
daney proźby i nastaley po oney w Sądzie Grodz-
kim Wiłkomierskim rezolucyi, przed Aktami
tegoż Sądu stawiając osobiście WJPan Jan Fa-
brycyusz, takowe oświadczenie ku wpisaniu do
Akt podał.

Przyjąłem Józef Dyppan Grodzki Wił-
komierski Regent.

Ignacy Naruszewicz Grodz. Wiłk. Pisarz.

Dozwala się drukować. Wilno 1830 d. 7
lipca Cenzor L. Borowski.

3 Sąd Ziemski Pttu Rossieńskiego dekre-
tem 1830 maja 15 zakroczonym, do objektu ie-
dnoczesowey satysfakcyi kredytorów zeszłego
Ignacego Straszewicza Chorążego Pttu Rossień.
przeznaczył Sąd Taxatorsko - Inekwitacyyny w
Sądzie Ziem. Rossień. odbywać się mający i roz-
poczęcie takowego dzieła od dnia 23 7bra t.
r. zapowiedział. O czém strony interessowane do
dóbr Karopola w Pttcie Rossień. położonych,
i wszelkiego funduszu wspomnionego Straszewi-
cza, uprzedzając, ostrzega, iż od powyższego
terminu naydaley za niedziel dwie do namowy
dzieło konkursowe przyymie i nieobjawionym
stosunkom prawną ammissyą zapisze. Datt. 1830
iunii 23 dnia.

Stanisław Olechnowicz Prezes Sądu Ziem.
Rossieńskiego.

Dyonizy Mikucki Sędzia Ziem. R.

Franciszek Baykowski Sędzia Ziem. Ross.

Regent Ziem. Rossień. Teofil Dowiat.

Zbiegła.

3 Feliōya Rykiertówna poddanka Szam-
belanowey Chomińskiej possesorki dobr Kiey-
towiszek w Trockim Powiecie leżących zabra-
wszy wiele ruchomości i pościel, oraz kilka-
dziesiąt rubli srebrnych z worka teyże Szam.
Chomińskiej wzięwszy na dniu 17 iunii terażu.
roku uciekła; przymioty iey: wzrostu miernego,
ciata ma dosyć, twarzy okrągłej i dosyć
przystoyney, oczu szarych, nosa trochę szeroko-
kiego, włosow ciemno-blond, lat od urodzenia
20. Przeto iesliby kto o takowey zbiegłej dzie-
wozynie dowiedział się, raczy o tém mieysco-
wą Policyą zawiadomić, dla przesłania oney do
Sądu Niższego Pttu Trockiego.

Wolno drukować, Policmeyster Chrzęstowski.

Podrady.

3 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg Kommu-
(*)

nikacyi niniejszém wzywa ążących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami do ostatniego przetargu w nim dnia 5 przyszłego miesiąca iulii odbywać się mającego na dostawę do robot 1szej Dyrekcyi Windawskiej Wodney Komunikacyi różnych rzeczy ze znizeniem cen za nie oświadczonych a mianowicie: lin bielonych osękowych 35 pudow, po 12 rub. 50 kop. za pud; powrozow smolonych 10 pudow po 9 rubli; goździ trójciosowych wagą 40 funtow 5,000 po 10 rubli, iednocios. 5,000 po 5 rubli, dwucios. 5,000 po 7 rubli, 50 kop. za 1,000; szpagatu 1 pud, 10 funtow po 25 rubli za pud; czugunnych kotłow 4ro wiadrowych 2, po 6 rub. 50 kop. za pud; sadła wieprzowego 10 pudow po 11 rubli; przetakow iak nacyjniejszych 16, za każdy po 25 rubli.

Za Sekretarza Masłow.

2 Z przyczyny śmierci Grodzieńskiego Starszego Leśniczego Radzcy Honorowego Teodera Neklina, w którego papierach nieznalesiono żadnego wżłędem majątku iego rozporządzenia, ani nawet oświadczenia o iego następcach od Litewsko - Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego obwieszczą się, iż iesliby się gdzie znajdowali krewni pomienionego Neklina, tedy mają się stawić w naznaczonym terminie prawnym do Grodzieńskiego Ziemskiego powiatowego Sądu z prawnemi do spadku dowodami. Lipca 8 dnia 1850 roku.

W obowiazku Sekretarza Józef Eysymont.
Stołaaczalnik Choiecki.

Włoczęga.

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wedle Imiennego N a y w y ż s z e g o Ukazu 18go sierpnia 1828 roku nastalego, oddany w terażniejszym 1850 roku do woyskowej służby włoczęga Bazyli Dużczak mający od urodzenia lat 18, bezżenny, niemieiący czytać i pisać, urodził się w Podolskiej Gubernii Latyczewskim powiecie we wsi Szarkach, obywatelski poddany — Przymioty iego: wzrostu średniego, twarzy okrągławej nieco ospowaty, oczu ciemnoszarych, nosa małego, włosów na głowie i brwiach ciemnorasyh; szczególnych przymiotow niema.

Assessor Czerniski.
Sekretarz Snieżkow.

PROSPEKT.

4 Na dzieło pod tytułem: *Kilka obrazow Towarzyskiego Życia* w dwóch częściach a tomach trzech zawieraiących powiastki dwie z XIXgo wieku, przez *Kleofasa Fakunda Pasternaka*.

Pomimo natężonych usiłowań niektórych nowszych, z powołania a raczej z rzemiosła, pisarzy powieści, którzy chcą w nas wmówić że iedynie zdziczałe imaginacyi utwory mogą zajmować czytelników, każdy zdrowo myślący i marzeniami tych ichnościów nieprzeięty, uzna, że daleko miley czytać się daią żywe i wierne obrazy naszego poźycia.

Widząc tedy, że panowie wyżey wspomnieni bazgracze ciągle na świat wysyłaiają iakieś *Hiszpańskie dziewice*, że drudzy występią z *Pustelnikami*, że w końcu bredzą bez sensu i řadu, i że o poznaniu ludzi wyobrażenia nie mają; wzdychaiąc nad losem, który, iak szalonyma miecz w ręce, im dał pióro, niedawszy głowy; siadłem pisać o czémkolwiek; przynajmniej, iesli nie lepszém to podobniejszém

do prawdy. Niech to nikogo nie gniewa, że cudza bazgranina, mnie bazgrać nauczyła; tak się zwykle rzeczy mają na świecie. W tym tedy celu kupilem całą ryżę papieru, natemperowałem piór, postawiłem przed sobą ogromny kałamarz i przybrawszy, ile tylko było można, postać bardzo poważną, zacząłem pisać powieści. Tą razą pomimo częstych panz w pisaniu, udało mi się napisać trzy tomiki, które dziś naświat posyłam z oycowskiém błogosławienstwem. Znaydzie tu czytelnik, iesli się *nota bene* znaydzie iaki czytelnik, wiele niedowarzonych materyalów, wiele rysow, wiele niedorzeczności i omyłek i dla tego właśnie pochlebiam sobie, że się zabawi: bo iesli mię oczy nie mylą, dziś oudze błędy naylepiey ludzi bawią. Wybaczyć mi wszyscy raczą, że dałem pokóy dziwnym wypadkom, żem moich bohaterów nie wodził po ciemnych lochach etc. etc.: bo tego każdy się dosyć naczyta w *Pustelniku*, którego naynędzniejsze w świecie tłumaczenie, wyszło na ludzkie utrapienie z pod prasy. Wybaczą mi ieszcze i to, że się czasem iednostaynością rozmow i tym podobnych kawałkow znudzą. Wszakże się miło czasem i znudzić; bo po nudzie lepiej smakuie chwilka wesolosci. Wybaczą znouu ustępy, które z rozmaitych powodow czynilem; często bowiem dla nakreślenia iakiego charakteru wolałem w bok skoczyć. Że nic wypadkow często się u mnie urywa i to moja wina, ale to znouu dla rozmaitosci nieszkodzi. Teraz solennie zapraszam przyszłych moich czytelników, aby ze mną obeszli parę nie raz od nich widzianych zdarzeń towarzyskich; mnie się bowiem zdawało, że lepiej każdy woli patrzeć w zwierciadło, iak na dziki i nienaturalny obraz. Ale ieszcze ważnych słow parę: iesliby dziwném losu zrządzeniem, mógł kto w moim piśmie, co nie dał Boże, upatrzeć albo swoje, lub znaiomych rysy, proszę wybaczyć, bo się to stało przypadkiem nieprzewidzianym. Za błędy przepraszam wczesnie, a iesli znaydzie się co dobrego, z całego serca oddaie na zabawę i uciechę czytelników moich. Dan w Wilnie 18 czerwca 1850.

K. F. Pasternak.

Warunki Prenumeraty.

Dziełko to składać się ma z dwóch części. W pierwszej, z iednego tomu złożoney, znaydzie się powiastka *Pan Walery*; w drugiej, z dwóch, iest powieść: *Wielki świat małego miasteczka*. Tomy te zawieraią każdy do dzieięciu arkuszy druku. Prenumerata na tomow trzy kosztuie na miejscu srebr. rubel 1 kop. 50 z pocztą r. sr. 2, przyymuie się zaś w Warszawie u Glücksberga, w Wilnie i Krzemieńcu u tegoż, oraz u osób zbieraiących prenumeratę prywatną i przyymuie się do dnia 1 oktobra 1850 roku t. i. do wysięcia z druku tomu pierwszego, exemplarze będą drukowane, na pięknym białym papierze i drukiem nowym. Prywatne osoby dwanaście biletow rozdaiaące, trzynasty otrzymiują bezpłatnie.

Dozwala się drukować. Wilno 1850 d. 21 czerwca. Cenzor L. Borowski.

Kocz do sprzedania.

5 Swieżo sprowadzony kocz fabryki Warszawskiej, odznaczaiący się szczególną robotą, w naynowszym guście, iest do sprzedania, ążący go nabydź, mogą się dowiedzieć o cenie w Typografii Th. Glücksberga.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.